

DIRECTORA
ESTHER VERA

DIRECTOR FUNDADOR
CARLES CAPDEVILA

DIRECTOR ADJUNT
IGNASI ARAGAY

SUBDIRECTORS
DAVID MIRÓ,
CATALINA SERRA,
JORDI CORTADA,
SÍLVIA BARROSO,
GEORGINA FERRI

DIRECTORA D'ART
CRISTINA CORDOBA

EDICIÓ PAPER
ROSA RODON

EDICIÓ DIGITAL
ISAAC SALVATIERRA

POLÍTICA
MAIOL ROGER

INTERNACIONAL
MARC VIDAL

ECONOMIA
ÀLEX FONT

SOCIETAT
ELENA FREIXA

CULTURA
LAURA SERRA

COMUNICACIÓ
ÀLEX GUTIÉRREZ

ESPORTS
TONI PADILLA

DELEGACIÓ A MADRID
DANI SÁNCHEZ UGART

LLENGUA
ALBERT PLA

FOTOGRAFIA
XAVIER BERTRAL

EDICIÓ DE PREMSA
PERIÒDICA ARA, SL

PRESIDENT
FERRAN RODÉS

CONSELLER DELEGAT
SALVADOR GARCIA RUIZ

DIRECTORA
FINANCERA

FOIX VALDÉ

DIRECTOR DE
MÀRQUETING

ORÍOL LLEVAT

DIRECTOR COMERCIAL
SERGI GERMÁN

DIRECTOR DE NEGOCI
ORÍOL CANALS

DIRECTOR DE
TECNOLOGIA

MARC CAMPRONON

C/ DIPUTACIÓ, 119

08015 BARCELONA.

TELÈFON: 93 202 95 95.

ATENCIÓ AL

SUBSCRIPTOR:

902 281 110

subscriptions@ara.cat

TEXT LEGAL

Edició de premsa periòdica
ARA es reserva tots els
drets sobre el contingut del
diari ARA, els suplementos i
qualsevol producte de
venda conjunta, sense que
es puguin reproduir ni
transmetre a altres mitjans
de comunicació, totalment
o parcialment, sense prèvia
autorització escrita.

Difusió controlada
per l'OJD

EL DIARI D'AHIR

Fe d'errades: L'ARA
agraeix als lectors que
ens facin arribar els
errors que detectin en
el contingut dels
articles. Un cop
confirmat l'error, l'ARA
publica la fe d'errades
en aquesta mateixa
columna. Podeu fer-
nos arribar les vostres
esmenes a
opinio@ara.cat.

DEBAT

CONSULTEU MÉS ARTICLES A L'ARA.CAT

Per una agenda urbana realment nova

Una de les conclusions del Congrés d'Arquitectura és que Barcelona porta el retrovisor posat. Les moratòries, les lluites entre administracions, la criminalització del sector privat, la sospita permanent sobre els urbanistes, la idealització d'unes lluites veïnals ancorades en els mítics anys seixanta... bàsicament aturen projectes, però no proposen res de nou. Tots estem d'acord en els grans objectius de ciutat –la reducció de les desigualtats, el desenvolupament sostenible i la governança horitzontal–, però ningú no s'atreveix a fer propostes disruptives, que canviïn la inèrcia de molts anys. El Pla General Metropolità (PGM) del 1976 segueix intacte, i tots els partits municipals tenen una agenda urbana reactiva, massa políticament correcta, que els evita perdre vots als barris però que no aborda els grans déficits de la ciutat.

És suggeridora la idea motor del Congrés d'Arquitectura, que acaba aquesta setmana, de coproduir les polítiques públiques, però calen administracions valentes, disposades a entomar els reptes, que es prenguin seriosament això de la Nova Agenda Urbana. Els professionals hem complert; ara cal coratge i molta feina per assolir els reptes plantejats.

- A Barcelona hi falten centenars de milers de pisos assequibles, i no hi ha prou sòl ni diners públics per executar-los. Els actuals instruments de l'administració executen massa lentament, i fan tipologies ancorades en el passat. Ha arribat el moment de compartir amb promotors del tercer sector la feina de construir un parc d'habitatges no especulatiu, i assumir que el problema no és Airbnb, sinó que en aquest país sigui més rendible llogar el pis a turistes que no pas, per exemple, emprendre.

- La xarxa de transport públic de Barcelona és clarament insuficient. El 22@, innovador en molts aspectes, no va apostar en el seu moment per estendre el metro al Poblenou, i la ciutat ara se'n ressent. Per això no ha funcionat la superilla, i per això està costant acabar de desenvolupar els metres quadrats d'oficines que fixa el pla. Com s'ha demostrat amb la fracassada línia 9 del metro, el més difícil no és tunelar o fer estacions; el repte és crear

MARIA SISTERNAS

ARQUITECTA I CONSULTORA

un nou model financer que ens permeti invertir-hi col·lectivament sense hipotecar-nos per sempre.

- Collserola està completament oblidada. Als barris de Collserola hi viuen més de 400.000 persones, i com més a l'est, més desconnectats de la ciutat. El parc natural necessita portes d'entrada i de sortida en transport públic per gaudir de la natura, sí, però sobretot per no marginalar la població existent. Altres ciutats tenen telefèrics, funiculars o autobusos elèctrics eficients que condueixen als millors equipaments culturals, esportius o de salut. La inversió en transport públic i serveis socials és sempre rendible, i calen tècnics que ho sàpiguen argumentar d'acord amb els beneficis socials.

XAVIER BERTRAL

Ha arribat el moment de compartir amb promotors del tercer sector la feina de construir un parc d'habitatges no especulatiu a Barcelona

- Hi ha un col·lectiu del qual ningú no parla però que és molt vulnerable, i és el dels afectats urbanístics: des de l'aprovació del PGM, aquestes persones s'han fet grans i el nivell de serveis que els correspondria no els ha arribat. El PGM va pintar de verd unes zones de reserva sobre plànol que van deixar fora del sistema urbanístic milers d'habitatges. Els que hi continuen vivint han estat persones resilientes, que han aguantat quaranta anys sense poder vendre els pisos a l'espera de ser reallotjats, però s'han fet grans i han envellit sense veure executada ni una cosa ni l'altra. Parlem de llocs tan importants com la Sagrada Família, Vallcarca, Torre Baró o els Tres Turons. No ens podem permetre el luxe de seguir callant i mirar cap a una altra banda.

- Finalment, l'única solució als problemes endèmics de Barcelona passa per l'Àrea Metropolitana. Gesticular a Barcelona sobre els hotels té efecte rebot als municipis del costat, que acullen amb els braços oberts inversions rebutjades al centre. Cal una àrea metropolitana innovadora, que tingui realment molts llocs de qualitat i diversos per viure, ben connectada i amb sectors productius; però això no és espontani i cal que algú planifiqui quins trets característics tindrà cadascun dels centres per comparació als altres. Cal abordar la qüestió de la densitat, i permetre edificis alts allà on el sòl sigui un bé a preservar. Una perifèria configurada a base de casetes amb piscina no ajuda a fer ciutat. I la solució, ja ho avanço, no és una moratòria a les piscines...

Per això cal una agenda urbana sense complexos amb el futur, la tecnologia i la ciència; una *smart city* que utilitzi el *big data* per encertar els diagnòstics; que millori el metabolisme urbà territorial i la producció energètica, i que ens faci la vida més fàcil a tots. Hem d'assumir que tenim prou coneixement i banda ampla per fer una agenda urbana molt local i molt precisa, implementable i resolutive, que aporti solucions rellevants i extrapolables a la resta del món. El Col·legi d'Arquitectes de Catalunya hi té molta responsabilitat; representa un col·lectiu professional molt potent, capaç de trobar solucions viables i operatives, i de tibar unes administracions que, en tots els nivells, han dit que estan disposades a remar en la direcció que marquin els professionals. Degà, presidents, vocals... cal lideratge: el congrés s'acaba i és ara que comença la feina de debò.